

ପୋରକାମିକ ବଲରାମସିଗେ ପରିଶ୍ରିତିରୁଣ୍ଣୁ ଏବରି ବଗେକରିନ୍ଦରି ଅରିକେ ମାଡ଼ିକୋଳାଙ୍ଗା, ଅବନ ବଂଦୁ ମୋରୁ ମୋରୁ ଦାରଦଳେ ନିମ୍ନ, ଅବନ ଚାରୀରେ ମାରକ୍ଷା ସ୍ଫୈଲିଲି ଏରଜୁ କ୍ଷେତ୍ର ହିଂଦକ୍ଷେତ୍ରକୋଳାଙ୍ଗି, କଣ୍ଠ କରିଦୁ ମାଡ଼ିକୋଳାଙ୍ଗ କଟେଗଣ୍ଠିଲେ ଗମନିଷି, ‘ଯଦୁ ଦେଇଜର୍ ଶାରୀ... ନାହିଁ ଦେଇଲ୍ ମାଦାଗିଲି... ମୁଣ୍ଡକୋଳେ କ୍ଷେତ୍ରାଳୁ ଲକ୍ଷ ଡିତାଦେ... ଜିଦୁକେ ଧିନିଦ୍ୱା କୋଳି କେନ୍ଦ୍ର ଯାଂଦଲ୍ ମାଦେଳା ନମ୍ରା କୋଳିକାଳପୁଣ୍ୟେ ସରି... କରସ୍ତିନି ଜରି ଅପନ୍ତୁ...’ ଏବିଦଵନୁ ନମ୍ବୁ ଛ୍ବିଗିରିଶ କାନ୍ଦୁଦେ, ନମ୍ବୁ ପରପାଗି ଅବନେ ତେମାରାନିସି ପୋଣ୍ଟାନ୍ତା ମାଦି ବନ୍ଦେ ନମିପଦଳ୍ ଅବନନ୍ତ ନମ୍ବୁ ମୁମ୍ବିଦେ ନିଲିଶିଦ.

କୋଣେ କେବେ ଏକାପତ୍ରୀ କୋଣିକାଳପ୍ରେ
 ମୁମ୍ବଦିରୁପୁଦ୍ର ଅଦେନେ ଶିଦ୍ଧିଯଲୁ କାଦିରୁପ
 ବାଂଚା ଏବଂବତେ ଉଦୟମ୍ବୁ ଦାରଦିନଦିଲେ
 ଅତ୍ରିତ୍ରେ ଛଦାଦି ପଲ୍ଲା ଦିଖିନିଦିଲା ଅବଲୋକିତ,
 ବିଲରାମାମନିଗେ ତନ୍ତ୍ର ଜୀବନବ୍ରତୀତ୍ତ୍ଵ ମେଲୁଗେ
 ମୁମ୍ବଦିତି ଶକ୍ତିଦ୍ଵାରା ଅଦେନେ ତୁମୁ
 ଶବ୍ଦପାଦରୁ ଆ ତଳୀଲୁଦ କଷ୍ଟକୋଣେ
 ମୈମୈଲେ ଏଗରି କୁକୁ କୋଣିଦିତେନେ
 ଅନୁପ ହାଗେ,

ବାନ୍ଦା ନିଷ୍ଠୁ ଯ ଦଳଦ ପରିଣମନତେ
ମେଲ୍ଲଗେ କୋଣି କହେ କୈ ଚାପଲୁ,
ଜୟଦ୍ଵାରୀରେ ହୈବୋଲ୍ଲୋ କରେଂବୁ
ହୋଇଦେଇ କେଣ୍ଟି ମେଲକ୍କାକେ,
ତଳେ ଛରୀଯାଗି, ବିରୁଗାଳିଗେ ନିଶ୍ଚିକ
ତରଗାଲିଯାତେ ଅଦୁରତାତ୍ର, ଛମ୍ବୁଗେ
ମାରୁଦୂରାର୍ଥେ, ଏସିଦିନତେ ହାରିବିଦ୍ଧ.

ಬಂದರೆಡು ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ
ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದು 'ಯಾರೋ ಸಾ...
ಸ್ವಾಂಗಾರಿ ಮಂತ್ರಸ್ವೈ ಸಾರೋ...
ಬುಧೈ ಎಳ್ಳೋ ಗೇಯ್ಯೋಂಡು ಜೀವ್ಯಾ
ಮಾಹ್ಯಾಂಗ್ಯೋಂದು... ಇದರ ಸಮಾಸ
ಚೇದ ಸಾರೋ... ನಾನೇಗ್ರೀನಿ ಬಿಟ್ಟುದಿ
ಎಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಂತೆ.

ನನ್ನ ಹೆಡಡಿ ದ್ವನ್ನತೆಯಿಂದ, ‘ಇನ್ನನ್ನ
ನೆವೇ ಬಗೆಹಿರಿಸಬೇಕು. ದಯಿಟಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ
ಹೋಗ್ಗೇಡಿ’ ಎನ್ನಲು, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕರುತ್ತ ತೆಂದು
‘ಮೊನ್ನೆ ಇಂಗೆ ಪಕ್ಷದ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ
ಸ್ವೃಂಟಿಸ್ಪ್ರೋ ಅಂತೆ, ಇದೇ ಟೈಪ್ಪು... ಥು ಇದೇನೇ
ಅಸಯ್ಯ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಅಂತ ಅವೈ ಎತ್ತಾಕೆ
ಕೈ ಅಕವೈ, ಏರಡೂ ಕೈ ಅಂಗೆ ರಿವಿಫ್ ಒಣ್ಣ
ಅಗ್ನಂಟ್ಟಿ ಸೆಲಂಟ್ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಕ್ಕೊಂಡಂಗಿ.
ಪಂಡರಾಪುರದ ಪಂಡಿನಾತನ ತರ ಅನ್ನೊಳಿ.
ಅಂಗಾಗೋರ್ಯಾತ್ ಪ್ರೈಟ್ ಕೆನ್ ಇಲ್ಲಿ ಇಂತ ಕೇಲು
ಮಾಡುಕೊಗ್ಗಾದ್ಯ ಶಾರ್...’

ನನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನ ಅದೇ ಭಂಗಿಲ್ಲ ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕನಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ಸೂಪರಿಸಿಕೊಂಡು.

‘పన్న ప్రైటేక్సన్ బేసేళప్ప కోడెంబ్రోణ...’
అనులు, ‘నమ్మ లేడీట్ మారమున గుడిగోగి

‘ಇದು ಡೇಂಡರ್ ಸಾರ್...’

ನಾವು ಡೀಲ್ ಮಾಡಂಗಿಲ್ಲ...
 ಮುಟ್ಟಹೊಳೆದ್ದೆ ಕೈಕಾಲು ಲಕ್ಷ
 ಒಡಿತಾದೆ... ಇದುಕ್ಕೆ ಪನಿದ್ದು
 ಕೋಳಿ ಕೇಸು ಯಾಂಡರ್ಲ್
 ರಾಡೋ ನಮ್ಮ ಕೋಳಿಕಾಳಿಪ್ಪಾನೆ
 ಸರಿ... ಕರುಸೀನಿ ಇರಿ ಅವನೆ...''

ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರವ್ವಂಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರದ ಮೂರು
ರೂಪಾಯಿ ದಕ್ಷತೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಒಂದು ಹೀಂಡಿಲ್ಲೋ
ಕರಿಕಾಲಿ ಭಸ್ಯ ಕೊಡ್ದುನೇ. ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಅಹಂಗೆ
ಬಳಿಕೂಡ, ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆತ್ತುದ್ದೆ ನಾವು ಸೇರ್ಪು
ಬಲರಾಮನು ಕೈಗೆ ಅವ್ಯಾಂಚ್ ಕೊಡಿ, ಅವನ್ನೇ
ಗೊತ್ತು ತರಾನೆ.

ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಬಲರಾಮನ ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡಿಕ್ಕಾ
ಸಾಗಾಕಿದ್ದಾಯ್ತೇ.

ଜୀବନର ଗଂପିଯାଇ ଭସୁଦ ଜୈତର
ବଲରାମ ବନ୍ଦିଦ୍ଧ. ତକ୍ଷଣ କାଳପ୍ରେ ହେବି ବିଦ୍ଵାନ୍ମାନ
ଆ କରିକାଳି ଭୟବନ୍ଦୁ ହେବି ବିଦ୍ଵାନ୍ମାନ
ଅତ୍ୟଧିଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଏ ପ୍ରାଣୀର୍କ କରରୀ ଅନୁଭବ
ସରାଗଚାରୀ ମୋତି ଅତ୍ୟଧିଦ୍ଧ. ଆ କରିକାଳି ଭୟବନ୍ଦୁ
ମୁଣ୍ଡ ତ କରିକୋଇଯ ଆପ ପୁନ୍ରେବିଦିତୁ

ନାହେଲ୍ଲା ଡମ୍ବେଣୀ ନିରାଳାଦ ନିଷ୍ଠୁରୀଶୁରୁଚିତ୍ତଦେଖି
କୋଇକାଳସ୍ଥ ବୁଲରାମନ କୁରିତୁ, ‘ନେଇଦୁ
ଜୀବାଗ ଇଦର ପରା ଇନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦ ଅପରା ଫୁଲା
ଦେବାନୀରିତେ, ନିନୁ ଅପ୍ରକଟିତ ଇନ୍ଦ୍ର ଆ ଗୁରୁ
ପକ୍ଷ ହାତୁଳିବାବ ପତତି, ଅଦରିତ ବିଶାକ୍ତ ହିଂଦୁ

ತಿರುಗ್ಗಂಗೆ ದದದಡ್ಲ ಬಂಡಿದ್ದೇತು. ಏನು... ಒಗು... ಸಾರ್ ಪ್ರೇರ್ ಅಂತ್ಯೇಡ್ ಹೊಡ್ಲೂರ್ ಏನು...' ಈಗ ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, 'ಹೊಡಿ ಸಾರ್ ಇಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಸ್ಕ್ ಬೆಟ್ ಎಂದ. ಅವನ ಕೈಗೆ ಇಂತು ಏನೂರು ಹೊಟ್, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಾಗಿಕೆ ಕೊನೆಗೆ

ଏଲ୍ଲାକୁ କୈତୋଳକେହାଂ ଦିନରାିତି. ଚିଲିଗିନ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମରଗଣ୍ଡୀଲ୍ଲା ମୁଖିଦୁ, ଛଙ୍ଗ କୁଳିତୁ
କାହିଁ କୁଡ଼ିଯୁଷିଦ୍ଧାତେ ମନେ କେଲିଦାକେ ତିମ୍ବୁ
ପ୍ରୋଣଲ୍ଲି ଯୋରନ୍ଦ୍ରୀ ପାତ୍ରମାନ୍ଦୀରେତଥାଣି
ବ୍ୟୋଯୁତା ବିଦୁ ହିଂବାଗିଲ ମେଣ୍ଟିଲିନ ମେଲେ
କୁଳିଦ୍ଧିଲୁ.

‘ನಿನ್ನ ಕೈ ಸೇದೋಗ, ನಿನ್ನ ಕಾಲ್ ಬಿಧೋಗ, ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟೊ ಇಮ್ಮೋಗ, ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆ ಉಳಿ ಬೀಳ, ನಿನ್ನಗೂ ಬಬಾರ್ದ್ ರೋಗ ಬಂದು ಒತ್ತೊಂದೋಗ’ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ...

ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಎದೆಯಬ್ಬಿತ್ತು. ಎಮ್ಮೆ
ಸಮ್ಮದ್ದ ಭಾವೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಎಂದು. ಅಪರ್ವಲ್ಲಿ
ಒಂದಿಪ್ಪ ತಹಬಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ತಿಮ್ಮಿ ಕಾಫಿ
ಕೊಡಲು ಹೋದ ನನ್ನ ಹೆಂಡಿಗೆ ನ್ಯಾಯ
ಒಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

‘ನೋಡುಕ್ಕ ನನ್ನ ಕವ್ಯ ಯಾಗೇಂಜೊದು,
ಆಗಲೇ ಮೂರೊಪ ಅಗೇಂಯ್ಯ, ಗಂಡನ ಜೊತೆ
ಕಿತ್ತುದ್ದೋಡು ನನ್ನ ನಾದ್ದಿ ಮೂರ್ ಮಕ್ಕಳ್ ಜೊತೆ
ನಮ್ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಜಾಂಡ ತಕವ್, ಮನೆಲಿ ಒಂದ್

ಕಡ್ಡಿ ಅತ್ಯಿಂದತ್ತ ವಿಕ್ಷಣಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾರ್ಥ
 ಮೇಲು ಆಚ್ಚು ಬೂಟು ಅನ್ವೋಂದು
 ಎಗಲಾರ್ಥದವ್ಯೇ ಅವು ಕೆಲಸ. ತಿಳಿದವು
 ಯಾರೇ ಯೆಣುಂದು - ಕರಬಿಸುಂದುವೈನೆ
 ಗುಡಿಗೋಗಿ ಒಂದು ಕವ್ಯ ಹೊಳ್ಳಿ ಕೂಡು
 ಮೌರೆ ಬೀಳು; ಆಮೇಲೆ ಆ ಕೋಳಿನ
 ಮನಸೆಗೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಸಾರ್ಥ ಮಾಡಿ
 ಪ್ರಸಾದ ಅಂತ ಮನೆ ದೇವಗ್ರೀ ಎದೆಯಿಸ್ತಿ,
 ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಉಟ ಮಾಡೆಯ್ತಿ.
 ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಯಂಗ್ ಒಂದೆಯ್ಯೇ ಅಂಗ್
 ವಂಟೋಯ್ತಿಳಿ, ಅಂಗ್ ಪ್ರಾಜಾರಪ್ಪ ಒಂದು
 ತಾಮುಂದ್ರು ತಾಯ್ತು ಕೊಡ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನು
 ಬಾಗ್ಲ ವಸಲ್ಲಿ ಒಂದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಅವಳು
 ಯಾವತ್ತು ನಿಮ್ಮನೆ ಕಡೆ ತಲೇನೂ ಆಕಲ್ಲ
 ಅಂತ. ನನ್ನ ಗಂಡ ಮೂದೆವಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೆ
 ಗುಡಿಲ್ಲ ಕೋಳಿನಾ ಪ್ರಾಜಾಸ್ಯೋಂದು
 ಸೀದಾ ಮನ್ಗ್ ತಾನೆ ಬರ್ಫೇಕು. ಅದಲ್ಲಿ
 ಅಲೀಯೋಕ್ ಓಗಿಯ್ಯೇ ಇವಾಗ್ ಒಂದು

ಪ್ರೇನೊ ಮಾಡ್ತುವೆ. ನಾನು ಅಡಗಿ ಮಾಡೋದ್ದು ಯಾವಾಗ್, ಎದೆ ಇಕ್ಕೆದು ಯಾವಾಗ್, ಪ್ರಸಾದ ತೋಳೋದ್ದು ಯಾವಾಗ್, ಇಲ್ಲಿನ ಬಾಕ್ಕಿ ಪೂರ್ವೀಸುದ್ದು ಯಾವಾಗ್. ಸಾಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಬೀದಿನಾಗೆ ಕಸ ಬಿಳಿನಲ್ಲ ಕಾಪ್ಯೇಸನ್ ಬಲ್ಲಾಮ, ಆಮೇಲೆ ಆ ಸೋಂಬೇರಿ ಕಾಪ್ಯ, ಹೊತೆಗೆ ನಮ್ಮನೇ ಮೂದೆವಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬೀಳಿಗೆನ್ನೇ ಕುಡ್ಡೆಂದ್ದು ಕುತ್ತವಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಉಟಟಕೆ ಬರಾರಂತೆ, ಕೋಳಿಸಾರು ಕಾರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಆದ್ದೀ ಮಾಡ್ತುನೆ, ನೋಡ್ಕ ಯೆಂಗಯ್ಯೆ ಇವೊ ವರ್ದೆ.

ಅತ್ಯ ಕರೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ನನ್ನ ಹೆಡತಿ
ಸುಮಿತ್ರಾ, ಇತ್ತೀ ನಾನು ಪುಣಿದ್ದ ನಡುವನೆಗೆ
ಬಂದು ನನ್ನನೇ ನೋಡ್ದಿದ್ದಳು, ನಾನು ತಾರಸಿ
ಪ್ರೇರಿಸಿದ್ದೇ

ప్రతిచింపు: feedback@sudha.co.in